

F.eks. er det ikke sikkert, at der bliver en reel udvidelse af demokratiet for de studerende og for de ansatte med disse lovforslag, og i den forbindelse vil jeg sige, at jeg er på linje med hr. Kjeld Rahbæk Møller. Jeg synes også, det kunne være en god idé at benytte lejligheden til, når man laver en samlet lov for dette område, at få nogle af de tanker ind, som findes fra de videregående uddannelser, sådan at der kommer egentlige demokratiske organer for de studerende, lærerne og de ansatte, så de får mulighed for at styre institutionerne selv.

Vi synes også, at der i den forbindelse er et problem med bestyrelsernes sammensætning. Vi kan egentlig ikke se, hvorfor flertallet absolut skal komme fra kredsen uden for institutionen. For os er det langt vigtigere, at de studerende og lærerne har det afgørende ord. De har også den mest direkte personlige interesse i, at uddannelsen fører frem til noget, som fagligt og samfundsmæssigt er relevant.

Jeg mener ikke, at man med rimelighed kan sige, at deres afvejning af de forhold, der skal være i uddannelsen, skulle være mere eller mindre legitim end den fra personer uden for institutionen, men de har faktisk en mere personlig interesse i, at det bliver godt. Så derfor synes vi, at det burde være sådan, at det er dem, der er på institutionen, og dem, som har deres arbejdsplads dér, der har det bærende ord.

Der er også nogle problemer omkring ændringen af den økonomiske tildeling, som går fra at være en bevilling til at være et tilskud, og vi må få belyst under udvalgsarbejdet, om det får nogle reelle økonomiske konsekvenser, som er utilsigtede.

Som udgangspunkt er vi selvfølgelig positive over for tanken, men vi er lidt kritiske over for den udvikling, der har været, og vi er også kritiske over for den tanke, at man kan putte nuværende selvejende institutioner eller andre ind under denne lov, uden at de er interesseret i det. Som minimum bør det være sådan, at de selv også har et ord at sige om, hvorvidt de ønsker det.

Addi Andersen (CD):

Hensigten er at uddelegere større selvstændighed og ansvar og dermed større uafhængighed af de centrale myndigheder til selvejende institutioner, der udbyder videregående uddannelser eller efter- og videreuddannelse. Universiteter og andre under universitetsloven er dog naturligt undtaget.

De større frihedsgrader skal administreres af den ansvarlige bestyrelse og den ansatte leder, og både det uddannelsesmæssige og ikke mindst det økonomiske er omfattet. Det større økonomiske ansvar giver tilsvarende større incitament til at styre økonomien og passe på pengene, så man får mest muligt ud af dem og kan konkurrere.

Det betyder så samtidig, at der stilles større ledelsesmæssige krav og skærpede krav til kontrol og revision. Det finder jeg er helt i orden. Samtidig med den økonomiske frihed skal der ske en omlægning til bloktilskud, der udbetales månedsvist. Det er altså nødvendigt at holde styr på likviditeten.

CD kan støtte begge forslag, hvor lovforslag nr. L 171 indeholder de nødvendige konsekvensændringer på seminarieområdet.

Poul Nødgaard (DF):

I Dansk Folkeparti kan vi også godt støtte begge disse lovforslag. Jeg vil, ligesom hr. Bruno Jerup fra Enhedslisten, spørge ministeren – det bliver nok først under udvalgsarbejdet – om det med at gå fra det ene økonomiske system til det andet. Vi må have en sikkerhed for, hvordan det vil komme til at fungere i praksis. Det kan jo ikke hjælpe, at vi indfører et lovsystem, hvor nogle måske kunne gå hen og blive meget dårligere stillet økonomisk – måske endda ligefrem komme i klemme ved en sådan omlægning.

Så er der en anden ting, jeg godt vil spørge ministeren om. Det er det, der lægges op til senere, nemlig bygningstaxameterprincippet. Her vil jeg godt spørge ministeren, om han har gjort sig nogen tanker i den retning, for jeg går ud fra, at bygningskomplekserne på de institutioner, vi taler om, kan være vidt forskellige, så et seminarium ét sted kan have nogle helt andre behov end et seminarium et andet sted, alt efter hvordan bygningsmassen ser ud ved lovens vedtagelse. Men jeg går ud fra, at man også dér sørger for, at ingen kommer i klemme.

En ting, vi ikke er begejstrede for – men det har vi aldrig været – er alt det med at yde rente- og afdragsfri statslån. Men når de er fri for både renter og afdrag, er det vel et beløb, der hæfter på ejendommen, og som staten har til gode i al evighed. Jeg går ud fra, at det er sådan, det skal forstås.

Men vi vil gå ind i udvalgsarbejdet for at søge at få de problemer, jeg her har nævnt, belyst noget nærmere.